

26 Februarie

Matteus 4:1-11

(Teks: 4:4)

Gee ons ons daaglikse brood

So baie mense kla: Dit is nie meer aangenaam om te gaan werk nie. Daar is soveel spanning, almal is aggressief teenoor mekaar. En in baie gevalle gaan dit om die hoeveelheid wat ek wil huis toe neem om vir my daarmee geluk te kan skeep.

Hierdie beeld lyk soms soos 'n klomp uitgehongerde wilde diere wat gevange gehou word en op sekere tye nie genoeg gevoed word nie. En wanneer hulle gevoed word is hulle bereid om mekaar te verskeur vir die kans op oorlewing. Niemand wil sterf ter wille van die ander nie. Ek moet selfsugtig vir myself sorg want ek het die reg op geluk. So plaas die Satan die sondige mens se fokus op hierdie oorlewingsdrang, met die moontlikheid dat 'n vol maag ons weer gelukkig sal maak.

Dan kom daar een Mens wat hierdie siklus kom deurbreek het. Wanneer Hy honger was en die Satan probeer Hom versoek om selfsugtig sy mag te gebruik om behoeftes te bevredig en sy hongerpyne te stil, gee Hy 'n antwoord wat én mens én die Satan verstom laat. Hy antwoord: " 'n Mens leef nie net van brood nie, maar van elke woord wat uit die mond van God kom." Dit is so anders as die mens wat nog altyd gedink het dat brood sy behoud is. Hierdie Mens Jesus, die Christus, was egter ook bereid om onselfsugtig vir ander wie dit nie verdien het nie te sterf. Hierdie daad bevry die mens vanuit die verhongering waarin die Satan hom gevange hou. Die mens kom staan nou in 'n verbond met die Skepper van alles en tot wie hy kan bid: "Gee ons vandag ons daaglikse brood..." (Lukas 11:3). Ons word vertroos: "Julle moet julle nie bekommer en vra: Wat sal ons eet of wat moet ons drink of wat moet ons aantrek nie. Julle hemelse Vader weet dat julle dit alles nodig het".

Sing Skrifberyming 28:3; Psalm 128:1Ds. R.P. van Wyk (Grassy Park)